

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr.

GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor
de provincie , met kantoor te ,

eiser tot herstel,

met als raadsman Mr. , advocaat bij de balie te

tegen

verweerder, beklaagde,

met als raadsman Mr. , advocaat bij de balie te en Mr.

, advocaat bij de balie te

I. Bestreden beslissing

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest, op 27 juni 2003 gewezen door het Hof van Beroep te Gent, correctionele kamer.

II. Rechtspleging voor het Hof

Raadsheer heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal heeft geconcludeerd.

III. Cassatiemiddelen

Eiser stelt in een memorie drie middelen voor. Die memorie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

IV. Beslissing van het Hof

A. Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

Overwegende dat verweerder de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep opwerpt om reden dat eiser, zelfs als tussengekomen partij, niet de vereiste hoedanigheid heeft om cassatieberoep in te stellen;

Overwegende dat tussenkomst in strafzaken het optreden van een derde in een tussen andere partijen gevoerd geding is, hetgeen niet het geval is wanneer dit geding de vordering zelf van deze derde tot voorwerp heeft;

Overwegende dat de vordering tot herstel die het openbaar ministerie op verzoek van de stedenbouwkundig inspecteur in het strafgeding uitoefent, de vordering van de stedenbouwkundig inspecteur zelf betreft, die aldus het hem wettelijk opgedragen algemeen belang waarneemt;

Dat het ambt van de stedenbouwkundig inspecteur op grond van hetzelfde belang, als eiser tot herstel zelfstandig cassatieberoep kan instellen;

Dat de uitoefening van de herstellvordering door het openbaar ministerie en de afwezigheid van een voorafgaande burgerlijke partijstelling van de inspecteur daaraan niets afdoen;

Dat het middel van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep moet worden verworpen;

B. Onderzoek van de middelen

1. Eerste middel

1.1. Eerste onderdeel

Overwegende dat het onderdeel dat aanvoert dat bij ontstentenis van voorafgaand voorstel van vergelijk en van betaling van een transactiesom, de appèlrechters in strijd met de bepalingen van artikel 158, § 1, derde lid, Stedenbouwdecreet van 18 mei 1999 het verval van de herstellvordering vaststellen, het Hof verplicht tot een onderzoek van feiten waarvoor het niet bevoegd is;

Dat het onderdeel in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het motiveringsgebrek geheel is afgeleid uit voorgaande vergeefse aanvoering, mitsdien evenmin ontvankelijk is;

1.2. Tweede onderdeel

Overwegende dat het arrest met de aangehaalde redenen niet oordeelt dat de herstellvordering van 13 februari 1998 en 26 mei 2000 niet regelmatig is ingeleid; dat het alleen oordeelt dat deze vordering ten gevolge van de wettig bevonden ministeriële beslissing van 25 juni 2002 tot regularisatie is vervallen zodat geen regelmatige herstellvordering meer aanhangig is waarover het hof van beroep nog uitspraak zou dienen te doen;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist;

1.3. Derde onderdeel

Overwegende dat de tegenstrijdigheid, in zoverre afgeleid uit het vergeefs aangevoerde tweede onderdeel dat de appèlrechters de onregelmatigheid van de herstellvordering van 13 februari 1998 en 26 mei 2000 zouden hebben vastgesteld, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat voor het overige, het niet tegenstrijdig is te oordelen, eensdeels, dat een wettig bevonden regularisatie het verderzetten of hernemen van de herstellvordering in de weg staat, anderdeels, dat de buiten toepassing verklaring van een onwettig verleende regularisatie het formuleren van een nieuwe herstellvordering zou toelaten;

Dat het onderdeel in zoverre feitelijke grondslag mist;

2. Tweede middel

2.1. Eerste onderdeel

Overwegende dat de appèlrechters oordelen:

- dat de ministeriële beslissing van 25 juni 2002 van een gebrek aan zorgvuldigheid getuigt doordat zonder dat in dit verband enig onderzoek werd gedaan, verwezen wordt naar een inmiddels in hoger beroep gewijzigd vonnis;
- dat evenwel, gelet op de overige motieven van die beslissing, die vaststelling niet van aard is om de onwettigheid van de beslissing mee te brengen;

Overwegende dat de rechters aldus de aan de minister verweten tekortkoming bij hun wettigheidsoordeel betrekken maar als niet dienend verwerpen;

Dat het onderdeel in zoverre feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat voor het overige, in zoverre het onderdeel opkomt tegen de vaststelling in feite van de appèlrechters dat het besluit wettig is, het in zoverre niet ontvankelijk is;

2.2. Tweede onderdeel

Overwegende dat het bestreden arrest niet beslist *“dat de oorspronkelijke bouwfysische toestand niet verkrot was”* noch *“dat nog niet was geoordeeld over het element verkrotting in haar arrest dd. 26 april 2002”*, maar oordeelt dat de minister bij de vraag of de gesloopte woning al dan niet verkrot was in de zin van artikel 145bis, § 1, stedenbouwdecreet van 18 mei 1999, niet gebonden was door de feitelijke vaststellingen van het arrest van 26 april 2002;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist;

2.3. Derde onderdeel

Overwegende dat de appèlrechters vaststellen dat bij wijze van regularisatie, door de minister bij beslissing van 25 juni 2002 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de werken waarop het stedenbouwmisdrijf betrekking heeft, en dat de eventuele onwettigheid van de beslissing van de bestendige deputatie de wettigheid van de beslissing van de minister niet aantast,

zodat de controle van de wettigheid van de beslissing van de deputatie niet relevant is;

Dat zij zodoende eisers conclusie beantwoorden;

Dat het onderdeel feitelijke grondslag mist;

3. Derde middel

Overwegende dat de appèlrechters niet vaststellen, zoals het onderdeel aanvoert, dat de minister zonder het nemen van een eigen beslissing alleen maar de besluitvorming van de bestendige deputatie zou hebben overgenomen;

Dat het middel in zoverre feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat de appèlrechters vaststellen dat bij wijze van regularisatie, door de minister bij beslissing van 25 juni 2002 een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de werken waarop het stedenbouwmisdrijf betrekking heeft, en dat deze beslissing niet door een schorsings- en/of annulatieberoep bij de Raad van State is bestreden en niet regelmatig is ingetrokken;

Dat zij aldus vermochten te oordelen dat de eventuele onwettigheid van de beslissing van de bestendige deputatie de wettigheid van de beslissing van de minister niet aantast, zodat de controle van de wettigheid van de beslissing van de deputatie niet relevant is;

Dat het middel niet kan worden aangenomen;

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

Verwerpt het cassatieberoep;

Veroordeelt eiser in de kosten.

Gezegde kosten begroot op de som van achtenvijftig euro tweeëntwintig cent, waarvan achtentwintig euro tweeëntwintig cent verschuldigd en dertig euro door eiser betaald.

24 februari 2004

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, tweede kamer, te Brussel,
door _____, afdelingsvoorzitter, en de raadsheren _____,
_____ en uitgesproken in open-
bare terechtzitting van vierentwintig februari tweeduizend en vier, door af-
delingsvoorzitter _____, in aanwezigheid van advocaat-generaal
_____, met bijstand van eerstaanwezend adjunct-griffier